

בש"פ 3361/16 - זוהיר עמאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3361/16

כבוד השופט י' עמית
זוהיר עמאר

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופט א' אינפלד) בעמ"ת
37447-04-16 שניתנה ביום 19.4.2016

עו"ד נאסר אלעטאונה

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' אינפלד) בעמ"ת 37447-04-16 מיום 19.4.2016, בגדרה התקבל חלקית ערר המדינה על החלטתו של בית המשפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת ש' חביב) במ"ת 30433-04-16 מיום 18.4.2016.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי כתב האישום, ביום 6.4.2016 החזיק המבקש ברכבו שני תתי-מקלע מאולתרים וכן מחסניות.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים בעניינו. בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה וכי קיימת עילת מעצר בשל המסוכנות הנשקפת מן המבקש. יחד עם זאת נקבע כי בשל גילו הצעיר של המבקש והיעדר עבר פלילי העומד לחובתו – "ניתן לסמוך עליו בתנאים של חלופת מעצר". בית המשפט התרשם באופן ישיר מן המפקחים שהוצעו, ולבסוף דחה את חלופת המעצר שהוצעה, נוכח סמיכותה למקום ביצוע העבירה. לפיכך הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו, אך ציין כי ניתן יהיה להגיש בקשה לשחרור לחלופת מעצר. עוד באותו יום הוגשה בקשה לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר, במיקום שונה, ובית משפט השלום נעתר לבקשה והורה על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בתנאים מגבילים.

כנגד החלטת השחרור הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי, אשר עמד על כך שעילת המסוכנות "מובהקת מאד". לכן נקבע, כי על אף נתונים אישיים חיוביים של המבקש, יש לבחון היטב את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר על רקע נסיבות המקרה וטיב המסוכנות. לפיכך הורה בית המשפט המחוזי לשירות המבחן להגיש לבית משפט השלום תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, תוך 21 יום, ומעצרו של המבקש הוארך עד להחלטה אחרת.

3. בבקשה שלפניי נטען כי עניינו של המבקש מעורר שאלה משפטית עקרונית, בדבר שחרורו של נאשם לחלופת מעצר ללא צורך בהזמנת תסקיר מטעם שירות המבחן. המבקש טען כי החלטתו של בית משפט השלום מנומקת היטב, וכי שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו להזמין תסקיר. נטען כי מאחר שבית משפט השלום התרשם באופן ישיר מן המפקחים אין כל צורך בתסקיר, מה גם שבעטיה של החלטה זו צפוי המבקש להישאר במעצר במשך "תקופות ארוכות".

4. דין הבקשה להידחות. עסקינן בבקשה לרשות ערר "בגלגול שלישי", לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, אך לא עלה בידי המבקש להראות עילה למתן רשות לערור (בש"פ 3198/16 שלום נ' מדינת ישראל (19.4.2016); בש"פ 6944/15 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2015); בש"פ 6872/15 סוליימנוב נ' מדינת ישראל (19.10.2015)). חרף האיצטלה של "שאלה משפטית", אינני סבור כי המקרה מצריך דיון בשאלת נחיצותו העקרונית של תסקיר מעצר, והבקשה אינה חורגת כלל מעניינו הפרטני של המבקש. עניינו בנסיבות המלמדות על מסוכנות מובהקת וכפי שצינתי במקום אחר – "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד" (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013)). כיוון שכך, לכל הפחות נדרש היה לעיין בתסקיר מעצר על מנת לקבל החלטה מושכלת בעניינו של המבקש, ואין כל מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

5. אשר על כן, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ו (21.4.2016).

ש ו פ ט